

Sygn. akt VIII Gz 279/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Górski

Sędziowie: SO Anna Budzyńska (spr.)

SO Agnieszka Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa Produkcji Handlu i Usług (...) (...)” (...) spółki jawnej w W.

przeciwko K. S.

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie z dnia 13 października 2014 r., sygn. akt V GC 292/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Woźniak SSO K. Górski SSO Anna Budzyńska

Sygn. akt VIII Gz 279/14

UZASADNIENIE

Powód Przedsiębiorstwo Produkcji Handlu i Usług (...) (...) (...) spółka jawna w W. wniósł o zasądzenie od K. S. kwoty 9.675 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 września 2013 r. oraz kwoty 4.024,80 zł Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 września 2013 r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zamawiał u niego wykonanie specjalistycznych metalowych koszy stosowanych w produkcji samochodów. Pozwany każdorazowo udzielał powodowi zlecenia na wykonanie konkretnego zamówienia określając termin wykonania. Po wykonaniu zamówienia, towar odbierany był przez przedsiębiorcę transportowego działającego na zlecenie pozwanego i dostarczany do odbiorcy, którym był producent samochodów. Powód wskazał, że dochodzi zapłaty za wykonany przedmiot zamówienia. Podniósł, że dochodzi zapłaty przed sądem w Polsce albowiem w Polsce doszło do wykonania zobowiązania. W tym względzie odwołał się do regulacji art. 5 ust. 1 a Rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o jego odrzucenie. Wskazał, że z treści zamówień pozwanego oraz listów CMR wynika, że miejscem wykonania zleceń były Niemcy. Pozwany stwierdził, że powód sprzedał mu rzeczy ruchome i zgodnie z klauzulami z zamówień zobowiązał się dostarczyć je do miejsca prowadzenia działalności przez pozwanego. Niezależnie od tego pozwany podniósł, że strony zawarły umowę o poddanie sporów pomiędzy nimi pod rozstrzygnięcie sądu w Niemczech. Do treści umów zawieranych między stronami każdorazowo wchodziły bowiem ogólne warunki umów stosowane przez pozwanego tj. (...), znane powodowej spółce, dostępne na stronie internetowej

pozwanego, na które pozwany wskazywał każdorazowo składając zamówienia u powoda. Pozwany wywodził, że w (...) znajdują się wiążące powoda postanowienia dotyczące sądu właściwego do rozpoznania sporów jak i miejsca spełnienia świadczenia.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt V GC 292/14 odrzucił pozew.

W piśmie z dnia 23 września 2014 r. pozwany wniósł o uzupełnienie postanowienia o odrzuceniu pozwu w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Postanowieniem z dnia 13 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt V GC 292/14 uzupełnił postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 25 sierpnia 2014 r. w ten sposób, że dodał punkt II o treści „zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego”.

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 r. Sąd odrzucił pozew, tym samym należało uznać, że to pozwany wygrał proces w całości, a poniesione przez niego koszty zastępstwa procesowego były celowymi do obrony jego praw.

Z tych też względów Sąd Rejonowy, na podstawie art. 351 § 1 k.p.c., art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, orzekł o uzupełnieniu postanowienia z dnia 25 sierpnia 2014 r. o koszty procesu.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając je w całości oraz zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 98 § 1 i 3 k.p.c. albowiem powództwo zostało wniesione zasadnie, a na postanowienie o odrzuceniu pozwu powód złożył zażalenie z dnia 18.09.2014 r., skutkiem którego powinno być uchylenie postanowienia z dnia 25.08.2014 r. w przedmiocie odrzucenia pozwu, co implikuje brak zasadności obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie. W uzasadnieniu wskazał, że rozpoznanie wniosku o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie kosztów procesu powinno nastąpić dopiero po rozstrzygnięciu zażalenia na odrzucenie pozwu.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia, wskazując, że jako niezasadne powinno podlegać oddaleniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie rozważenia wymagało, wobec zarzutów zażalenia, czy Sąd I instancji miał podstawy do uzupełnienia postanowienia z dnia 25 sierpnia 2014 roku, wydanego w sprawie V GC 292/14, którego przedmiotem było odrzucenie pozwu na podstawie art. 1099 k.p.c. o postanowienie dotyczące kosztów procesu oraz prawidłowość obciążenia kosztami procesu strony powodowej.

Nie ulega wątpliwości, że w rozpoznawanej sprawie pozwany, którzy był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wnosząc odpowiedź na pozew, wdał się w spór. Ponadto, pełnomocnik pozwanego złożył w jego imieniu żądanie w przedmiocie zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy- jak wskazano na wstępie – odrzucił pozew w sprawie. Orzeczenie powyższe, niewątpliwie mające charakter kończącego sprawę w instancji – wbrew treści art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z którym sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji – nie zawierało obligatoryjnego rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Zgodnie z treścią art. 351 § 1 k.p.c. - strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

Wobec złożenia przez pozwanego w określonym terminie wniosku o uzupełnienie postanowienia, które nie zawierało obligatoryjnego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu – Sąd Rejonowy prawidłowo zatem uzupełnił w trybie art. 351 k.p.c. postanowienie z dnia 25 sierpnia 2015 r. w zakresie kosztów postępowania.

Wskazać należy przy tym, że wobec odrzucenia przez Sąd I instancji pozwu wniesionego przez powódkę na podstawie art. 1099 k.p.c. - pozwany w rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 § 1 k.p.c.) traktowany jest jako wygrywający sprawę, co rodzi po stronie powodowej obowiązek zwrotu na jego rzecz niezbędnych kosztów procesu, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego stronę pozwaną i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Okoliczności podnoszone w zażaleniu powoda co do przedwczesności wydanego przez Sąd postanowienia w przedmiocie uzupełnienia postanowienia o odrzuceniu pozwu o rozstrzygnięcie o kosztach procesu – nie mogą być w świetle przepisu art. 108 § 1 k.p.c. uznane za uzasadnione. Stosownie do treści tego przepisu - sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Wobec powyższego zażalenie powoda jako nieuzasadnione podlegało na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddaleniu.

SSO A. Woźniak SSO K. Górski SSO Anna Budzyńska